

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2016. gada 21. aprīlī*

Apelācija — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Cīņa pret kodolieroču izplatīšanu — Ierobežojuši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku — Irānas bankas līdzekļu iesaldēšana — Pienākums norādīt pamatojumu — Akta pieņemšanas procedūra — Acīmredzama kļūda vērtējumā

Lietā C-200/13 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2013. gada 16. aprīlī iesniedza

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *S. Boelaert* un *M. Bishop*, pārstāvji,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

ko atbalsta

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv *L. Christie* un *S. Behzadi-Spencer*, pārstāvji, kuriem palīdz *S. Lee*, *barrister*,

pārējie lietas dalībnieki:

Bank Saderat Iran, Teherāna (Irāna), ko pārstāv *D. Wyatt*, *QC*, *R. Blakeley*, *barrister*, kā arī *S. Jeffrey*, *S. Ashley* un *A. Irvine*, *solicitors*,

prasītāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *D. Gauci* un *M. Konstantinidis*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *T. fon Danvics* [*T. von Danwitz*], tiesneši *D. Švābi* [*D. Šváby*], *A. Ross* [*A. Rosas*] (referents), *E. Juhāss* [*E. Juhász*] un *K. Vajda* [*C. Vajda*],

ģenerālvokāte *E. Šarpstone* [*E. Sharpston*],

sekretāre *L. Karasko Marko* [*L. Carrasco Marco*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 10. septembra tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – angļu.

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2015. gada 26. februāra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Ar savu apelācijas sūdzību Eiropas Savienības Padome lūdz Tiesu atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2013. gada 5. februāra spriedumu *Bank Saderat Iran*/Padome (T-494/10, EU:T:2013:59; turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru Vispārējā tiesa ir atcēlusi, ciktāl tie attiecas uz *Bank Saderat Iran*:
  - Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmuma 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV L 195, 39. lpp., un kļūdas labojums – OV 2010, L 197, 19. lpp.), II pielikuma B tabulas 7. punktu;
  - Padomes 2010. gada 26. jūlija Īstenošanas regulas (ES) Nr. 668/2010, ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 195, 25. lpp.), pielikuma B tabulas 5. punktu;
  - Padomes 2010. gada 25. oktobra Lēmuma 2010/644/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP (OV L 281, 81. lpp.), pielikuma I sadaļas B tabulas 7. punktu;
  - Padomes 2010. gada 25. oktobra Regulas (ES) Nr. 961/2010, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Regulu (EK) Nr. 423/2007 (OV L 281, 1. lpp.), VIII pielikuma B tabulas 7. punktu;
  - Padomes 2011. gada 1. decembra Lēmumu 2011/783/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP (OV L 319, 71. lpp.);
  - Padomes 2011. gada 1. decembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1245/2011, ar ko īsteno Regulu Nr. 961/2010 (OV L 319, 11. lpp.);
  - Padomes 2012. gada 23. marta Regulas (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas Nr. 961/2010 atcelšanu (OV L 88, 1. lpp.) IX pielikuma I sadaļas B tabulas 7. punktu;

ciktāl *Bank Saderat Iran* nosaukums ir iekļauts to personu, vienību un struktūru sarakstos, kurām piemērojami minētajos tiesību aktos paredzētie ierobežojošie pasākumi (turpmāk tekstā visi kopā – “apstrīdētie akti”).

Atbilstošās tiesību normas un tiesvedības priekšvēsture

- 2 Ņemot vērā daudzus Starptautiskās Atomenerģijas aģentūras (SAEA) ģenerāldirektora ziņojumus un SAEA Vadības padomes rezolūcijas attiecībā uz Irānas Islāma Republikas kodolieroču programmu, Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome (turpmāk tekstā – “Drošības padome”) 2006. gada 23. decembrī pieņēma Rezolūciju 1737 (2006), kuras 12. punktā, lasot to kopā ar tās pielikumu, ir uzskaitīta virkne personu un vienību, kuras esot iesaistītas kodolieroču izplatīšanā un kuru līdzekļi, kā arī saimnieciskie resursi būtu jāiesaldē.
- 3 Lai Eiropas Savienībā īstenotu Rezolūciju 1737 (2006), Eiropas Savienības Padome 2007. gada 27. februārī pieņēma Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 61, 49. lpp.).

- 4 Kopējās nostājas 2007/140 5. panta 1. punktā ir paredzēta noteiktu personu un vienību kategoriju, kas ir uzskaitītas šī noteikuma a) un b) punktā, visu līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana. Tā šī 5. panta 1. punkta a) apakšpunktā bija minētas personas un vienības, kas uzskaitītas Rezolūcijas 1737 (2006) pielikumā, kā arī citas personas un vienības, kuras bija norādījuši Drošības padome vai saskaņā ar Rezolūcijas 1737 (2006) 18. punktu izveidotā Drošības padomes komiteja. Šo personu un vienību saraksts ir ietverts Kopējās nostājas 2007/140 I pielikumā. Minētā 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts attiecas uz tām I pielikumā neiekļautajām personām vai vienībām, kuras tostarp piedalās ar Irānas Islāma Republikas kodolieroču izplatīšanu saistītās darbībās, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu. Šo personu un vienību saraksts ir ietverts iepriekš minētās kopējās nostājas II pielikumā.
- 5 Ciktāl tas attiecas uz Eiropas Kopienas kompetenci, Rezolūcija 1737 (2006) tika īstenota ar Padomes 2007. gada 19. aprīļa Regulu (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 103, 1. lpp.), kura tika pieņemta, pamatojoties uz EKL 60. un 301. pantu un kurā ir atsauce uz Kopējo nostāju 2007/140, un kuras saturs būtībā lidzinās pēdējās minētās saturam, jo šīs regulas IV pielikumā, kas attiecas uz Drošības padomes vai Sankciju komitejas norādītajām personām, vienībām un struktūrām, un V pielikumā, kurš attiecas uz personām, vienībām un struktūrām, kas nav minētas šajā IV pielikumā, ir iekļauti vienu un to pašu vienību un fizisko personu nosaukumi un vārdi.
- 6 Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) apakšpunkts tika formulēts šādi:
- “Visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas ir to personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē, kuras minētas V pielikumā, iesaldē. V pielikumā iekļauj fiziskas un juridiskas personas, vienības un struktūras, kas nav minētas IV pielikumā un kas saskaņā ar 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu Kopējā nostājā 2007/140/KĀDP ir apzinātas kā tādas, kas:
- a) piedalās ar kodolieroču izplatīšanu saistītās Irānas darbībās, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu [...]”
- 7 Konstatējusi, ka Irānas Islāma Republika turpina savas ar kodolmateriālu bagātināšanu saistītās darbības un nesadarbojas ar SAEA, Drošības padome 2008. gada 3. martā pieņēma Rezolūciju 1803 (2008). Šīs rezolūcijas 10. punktā Drošības padome:
- “*Aicina* visas valstis modri savā teritorijā novērot finanšu iestāžu darbības ar visām bankām, kuru domicils ir Irānā, it īpaši ar *Melli* banku un [*Banque Saderat Iran*], kā arī ar to filiālēm un pārstāvniecībām ārvalstīs, lai izvairītos no tā, ka šādas darbības veicina kodolieroču izplatīšanu vai kodolieroču piegādes sistēmu attīstību, kā ir teikts Rezolūcijā 1737 (2006)”.
- 8 Drošības padome ar 2010. gada 9. jūnija Rezolūciju 1929 (2010) noteica stingrākus pasākumus un tostarp nolēma iesaldēt dažādu finanšu vienību līdzekļus. Minētās rezolūcijas 21. punktā Drošības padome aicina valstis tostarp “novērst to, ka ar dalībvalstu valstspiederīgo starpniecību vai saskaņā ar to tiesību aktiem organizētu struktūru (tostarp meitasuzņēmumu ārvalstīs) starpniecību vai personu vai to teritorijā esošu finanšu iestāžu starpniecību tiek sniegti finanšu pakalpojumi – tostarp apdrošināšanas vai pārapdrošināšanas pakalpojumi – vai nodoti jebkādi finanšu vai citi aktīvi vai līdzekļi uz dalībvalstu teritoriju vai no tās, ja to rīcībā ir informācija, kas dod tiem pamatotu iemeslu domāt, ka šie pakalpojumi, aktīvi vai līdzekļi varētu sekmēt divdomīgu kodoldarbību izplatīšanu vai kodolieroču nesēju sistēmu izstrādi no Irānas puses, tostarp iesaldējot finanšu vai citus aktīvus vai līdzekļus, kuri atrodas to teritorijā vai atradīsies to teritorijā vēlāk vai uz kuriem attiecas vai varētu attiekties to jurisdikcija un kuri ir saistīti ar šīm programmām vai darbībām, un saskaņoti ar savas valsts iestādēm un atbilstoši savas valsts tiesību aktiem īstenojot pastiprinātu uzraudzību, lai novērstu šādus darījumus”.

- 9 Deklarācijā, kas ir pievienota Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija secinājumiem, tā uzsvēra arvien pieaugošās bažas par Irānas kodolprogrammu, pauda gandarījumu par Drošības padomes Rezolūcijas 1929 (2010) pieņemšanu un pieņēma zināšanai pēdējo SAEA ziņojumu, kas datēts ar 2010. gada 31. maiju, un paziņoja par jauniem ierobežojošiem pasākumiem, kas attiecas tostarp uz finanšu nozari.
- 10 Padome īstenoja šo deklarāciju ar 2010. gada 26. jūlijā pieņemto Lēmumu 2010/413, atceļot Kopējo nostāju 2007/140 un paredzot papildu ierobežojošus pasākumus salīdzinājumā ar minētajā nostājā paredzētajiem pasākumiem. Lēmuma 2010/413 preambulas 17.–20. apsvērumā, kuri attiecas uz finanšu darbībām, ir atgādināti Rezolūcijā 1929 (2010) ietvertie Drošības padomes lēmumi, kā arī Eiropadomes 2010. gada 17. jūnija deklarācija. Lēmuma 2010/413 2. nodaļa ir veltīta finanšu nozarei. Šī lēmuma 10. panta 1. punktā ir paredzēts, ka, lai novērstu finanšu pakalpojumu sniegšanu dalībvalstu teritorijā vai jebkādu finanšu līdzekļu, citu aktīvu vai saimniecisku resursu, kas varētu sekmēt Irānas kodoldarbības, kas varētu radīt kodolieroču izplatīšanu, nodošanu uz dalībvalstu teritoriju, caur dalībvalstu teritoriju vai to veicot dalībvalstu teritorijas vai dalībvalstu valstspiederīgajiem vai struktūrām, kas organizētas saskaņā ar to likumiem (ietverot ārvalstu filiāles), vai personām vai finanšu iestādēm dalībvalstu teritorijā, vai no tādu personu vai finanšu iestāžu puses, dalībvalstis pastiprināti uzrauga savā jurisdikcijā esošu finanšu iestāžu jebkādu sadarbību ar bankām, kuru domicils ir Irānā, to filiālēm, meitasuzņēmumiem vai to kontrolē esošām struktūrām.
- 11 Lēmuma 2010/413 20. panta 1. punktā ir paredzēta vairāku kategoriju personu un vienību līdzekļu iesaldēšana. Šī 20. panta 1. punkta a) apakšpunktā ir minētas personas un vienības, kuras ir norādījuši Drošības padome un kuras ir uzskaitītas šī lēmuma I pielikumā. Minētā 20. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir norādītas “I pielikumā neiekļautas personas un struktūras, kuras ir iesaistītas vai tieši saistītas ar atbalsta sniegšanu Irānas aizdomīgu kodoldarbību izplatīšanā vai kodolieroču piegādes sistēmas izstrādē, tostarp iesaistītas aizliegtu priekšmetu, preču, iekārtu, materiālu un tehnoloģiju iepirkšanā, vai personas vai struktūras, kuras darbojas to vārdā vai pēc to norādījumiem, vai struktūras, kas ir to īpašumā vai kontrolē, tostarp nelikumīgi, vai personas, kuras ir palīdzējušas norādītajām personām vai struktūrām izvairīties vai pārkāpt ANO DPR 1737 (2006), ANO DPR 1747 (2007), ANO DPR 1803 (2008) un ANO DPR 1929 (2010) vai šā lēmuma noteikumus, kā arī citas IRGC un IRISL augstākās amatpersonas un struktūras un struktūras, kuras ir to īpašumā, kontrolē vai kuras darbojas to vārdā, kā uzskaitīts II pielikumā”.
- 12 Vairākas finanšu vienības vai šādu vienību grupas ir norādītas Lēmuma 2010/413 II pielikumā. *Bank Saderat Iran* (tajā skaitā tās filiāles un meitasuzņēmumi) ir ierakstītas šī pielikuma I B daļas 7. punktā. Ir norādīts šāds pamatojums:
- “[*Bank Saderat Iran*] ir Irānas valdībai piederoša banka (94 % pieder Irānas valdībai). *Bank Saderat* ir sniegusi finanšu pakalpojumus vienībām, kas iegādājas preces Irānas kodolprogrammas un ballistisko raķešu programmas vajadzībām, tostarp vienībām, kas iekļautas ANO DPR 1737 [2006] sarakstā. [*Bank Saderat Iran*] vēl 2009. gada martā apkalpoja *DIO* [*Organisation des industries de la défense*, turpmāk tekstā – “*OID*”] (kam noteiktas sankcijas ar ANO DPR 1737 [2006]) un *Iran Electronics Industries* [turpmāk tekstā – “*IEI*”] maksājumus un akreditīvus. [*Bank Saderat Iran*] 2003. gadā apkalpoja akreditīvu ar kodolenerģiju saistītā Irānas uzņēmuma *Mesbah Energy Company* vārdā (vēlāk šim uzņēmumam noteica sankcijas ar ANO DPR 1737 [2006]).”
- 13 Ar Īstenošanas regulu Nr. 668/2010, kas tika pieņemta 2010. gada 26. jūlijā, īstenojot Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punktu, *Bank Saderat Iran* nosaukums, kas bija minēts šīs īstenošanas regulas pielikuma I B daļas 5. punktā, tika pievienots Regulas Nr. 423/2007 V pielikuma I tabulā ietvertajam juridisku personu, vienību un struktūru sarakstam.
- 14 *Bank Saderat Iran* iekļaušanas pamatojums ir gandrīz identisks Lēmumā 2010/413 ietvertajam pamatojumam.

- 15 Ar 2010. gada 27. jūlija vēstuli Padome informēja *Bank Saderat Iran* par tās iekļaušanu Lēmuma 2010/413 II pielikumā un Regulas Nr. 423/2007 V pielikumā ietvertajos sarakstos.
- 16 Ar 2010. gada 18. un 25. augusta un 2., 9. un 30. septembra vēstulēm *Bank Saderat Iran* lūdza Padomi informēt to par pierādījumiem, uz kuru pamata Padome attiecībā uz to ir noteikusi ierobežojošus pasākumus. Ar 2010. gada 15. septembra vēstuli tā arī lūdza Padomi pārskatīt šo lēmumu.
- 17 Lēmuma 2010/413 II pielikums tika pārskatīts un pārstrādāts ar 2010. gada 25. oktobrī pieņemto Lēmumu 2010/644. Šī lēmuma preambulas 2. apsvērumā Padome norāda, ka ir ņēmusi vērā apsvērumus, ko tai iesniedza ieinteresētās personas.
- 18 *Bank Saderat Iran* nosaukums tika pārņemts Lēmuma 2010/413, tā Lēmuma 2010/644 redakcijā, II pielikuma I tabulā ietvertā vienību saraksta 7. punktā. Pamatojumā vairs nav norādīts, ka runa ir par banku, kas Irānas valdībai pieder 94% apmērā, bet ka tā daļēji pieder Irānas valdībai. Attiecīgais pamatojums ir identisks Lēmumā 2010/413 ietvertajam pamatojumam.
- 19 Regula Nr. 423/2007 tika atcelta un aizstāta ar 2010. gada 25. oktobrī pieņemto Regulu Nr. 961/2010. Atbilstoši šīs regulas 16. panta 2. punktam:

“Iesaldē visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas ir VIII pielikumā uzskaitīto personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē. VIII pielikumā iekļauj fiziskas un juridiskas personas, vienības un struktūras, kas [...] saskaņā ar Lēmuma 2010/413 [...] 20. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir apzinātas kā tādas, kas:

- a) piedalās ar kodolieroču izplatīšanu saistītās Irānas darbībās vai Irānas veiktā kodolieroču piegādes sistēmu izstrādē, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu, tostarp iesaistoties aizliegtu preču un tehnoloģiju iepirkumos, vai ir apzinātas kā tādas, kas pieder šādai personai, vienībai vai struktūrai vai ko tās kontrolē, tostarp ar nelikumīgiem līdzekļiem, vai kas rikojas to vārdā vai uzdevumā;
- b) būdamas fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras, ir palīdzējušas sarakstā iekļautai personai, vienībai vai struktūrai apiet vai pārkāpt šīs regulas noteikumus, [...] Lēmumu [2010/413] vai [...]ANODPR 1737 (2006), ANODPR 1747 (2007), ANODPR 1803 (2008) un ANODPR 1929 (2010);

[...].”

- 20 Padome iekļāva *Bank Saderat Iran* nosaukumu Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikuma B daļā ietvertā juridisko personu, vienību un struktūru saraksta 7. punktā. Šis iekļaušanas pamatojums ir gandrīz identisks Lēmumā 2010/413, Lēmuma 2010/644 redakcijā, esošajam pamatojumam.
- 21 Ar 2010. gada 28. oktobra vēstuli Padome atbildēja uz prasītājas 2010. gada 15. septembra vēstuli, norādot, ka pēc pārskatīšanas tā noraida prasītājas lūgumu svītrot tās nosaukumu no Lēmuma 2010/413 II pielikumā un Regulas Nr. 961/2010 VIII pielikumā ietvertā saraksta. Tā šajā ziņā precizēja, ka tā nepiekrīt *Bank Saderat Iran* viedoklim, ka tās darbības saistībā ar akreditīviem nevarēja veicināt kodolieroču izplatīšanu. Atbildot uz *Bank Saderat Iran* lūgumu piekļūt lietas materiāliem, Padome nosūtīja prasītājai divu dalībvalstu iesniegto priekšlikumu ierobežojošu pasākumu noteikšanai kopiju (turpmāk tekstā – “2010. gada 28. oktobrī paziņotie priekšlikumi”).
- 22 Padome atbildes rakstā uz repliku, kas tika iesniegts saistībā ar prasību atcelt tiesību aktu, par ko tika pasludināts pārsūdzētais spriedums, 2011. gada 31. maijā nosūtīja *Bank Saderat Iran* Padomes dokumentu, datētu ar 2011. gada 27. maiju, kurā bija izvilkti no trešā priekšlikuma iekļaut *Bank Saderat Iran* to vienību sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi (turpmāk tekstā – “trešais priekšlikums”).

- 23 Padome 2011. gada 1. decembrī, pēc tam, kad bija veikusi pārskatīšanu, ar Lēmumu 2011/783 nolēma atstāt *Bank Saderat Iran* Lēmuma 2010/413 sarakstā, kā arī ar Īstenošanas regulu Nr. 1245/2011 – Regulas Nr. 961/2010 sarakstā.
- 24 Atsaucoties uz Eiropadomes 2011. gada 9. decembra secinājumiem, Padome ar 2012. gada 23. janvāra Lēmumu 2012/35/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413 (OV L 19, 22. lpp.), noteica jaunus pasākumus.
- 25 2012. gada 23. martā tā noteica jaunus pasākumus ar Regulu Nr. 267/2012, ar kuru tika atcelta un aizstāta Regula Nr. 961/2010. Lidzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana ir paredzēta Regulas Nr. 267/2012 23. pantā. 23. panta 2. punkts tādējādi ir izteikts šādi:

“Iesaldē visus līdzekļus un saimnieciskos resursus, kas ir Padomes IX pielikumā minēto personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē. Šīs regulas IX pielikumā iekļauj fiziskas un juridiskas personas, vienības un struktūras, kas saskaņā ar Lēmuma [2010/413] 20. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu ir apzinātas kā tādas, kas:

- a) piedalās ar kodolieroču izplatīšanu saistītās Irānas darbībās vai Irānas veiktā kodolieroču piegādes sistēmu izstrādē, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu, tostarp iesaistoties aizliegtu preču un tehnoloģiju iepirkumos, vai ir apzinātas kā tādas, kas pieder šādai personai, vienībai vai struktūrai vai ko tās kontrolē, tostarp ar nelikumīgiem līdzekļiem, vai kas rikojas to vārdā vai uzdevumā;
- b) būdamas fiziskas vai juridiskas personas, vienības vai struktūras, ir palīdzējušas sarakstā iekļautai personai, vienībai vai struktūrai apiet vai pārkāpt šīs regulas noteikumus, [...] Lēmumu [2010/413] vai [...] ANODPR 1737 (2006), ANODPR 1747 (2007), ANODPR 1803 (2008) un ANODPR 1929 (2010);

[..]

- d) ir citas personas, vienības vai struktūras, kas sniedz atbalstu, piemēram, materiālu atbalstu, loģistikas vai finansiālu atbalstu, Irānas valdībai, un personas un vienības, kas ir saistītas ar tām;

[..].”

- 26 *Bank Saderat Iran* ir iekļauta Regulas Nr. 267/2012 IX pielikuma I sadaļas B tabulas 7. punktā. Šis iekļaušanas pamatojums ir gandrīz identisks Lēmumā 2010/413, Lēmuma 2010/644 redakcijā, esošajam pamatojumam.

Tiesvedība Vispārējā Tiesā un pārsūdzētais spriedums

- 27 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 7. oktobrī, *Bank Saderat Iran* cēla prasību atcelt Lēmumu 2010/413 un Īstenošanas regulu Nr. 668/2010. Pēc tam tā paplašināja prasījumus, vienlīdz prasot atcelt Lēmumu 2010/644, Regulu Nr. 961/2010, Lēmumu 2011/783, Īstenošanas regulu Nr. 1245/2011 un Regulu Nr. 267/2012, ciktāl šie akti to skar.
- 28 Vispirms Vispārējā tiesa noraidīja gan Padomes, gan Komisijas argumentāciju, ka *Bank Saderat Iran* nav tiesīga atsaukties uz aizsardzību un garantijām, kuras ir saistītas ar pamattiesībām.
- 29 Tad tā izskatīja *Bank Saderat Iran* celto prasību. Tajā bija trīs pamati. Pirmais pamats – par pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, tās tiesību uz aizstāvību un tās tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu. Otrais pamats – par acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz ierobežojošu pasākumu pieņemšanu pret to. Trešais pamats ir par samērīguma principa pārkāpumu.

- 30 Pirmajā pamatā par pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, tās tiesību uz aizstāvību un tās tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu Vispārējā tiesa izskatīja katru no pamatojumiem, kas attiecas uz *Bank Saderat Iran* un kas ir gan apstrīdētajos tiesību aktos, gan priekšlikumos noteikt ierobežojošus pasākumus. Tā nosprieda, ka Padome ir pārkāpusi pienākumu norādīt pamatojumu attiecībā uz otro pamatojumu tā neprecizitātes dēļ. Šīs neprecizitātes dēļ bija vienlīdz pārkāpta *Bank Saderat Iran* tiesību aizsardzība tiesā, ciktāl tas skar otro pamatojumu. Šīs tiesības tika turklāt pārkāptas attiecībā uz Lēmumu 2010/413, Īstenošanas regulu Nr. 668/2010, Lēmumu 2010/644 un Regulu Nr. 961/2010 trešā priekšlikuma ierobežojošu pasākumu noteikšanai novēlotas paziņošanas dēļ. Visbeidzot Vispārējā tiesa uzskatīja, ka Lēmuma 2010/413 un Īstenošanas regulas Nr. 668/2010 pārbaude nav bijusi pilnīga, jo lietas materiālos nav norāžu, kas liktu domāt, ka Padome ir pārbaudījusi pierādījumu, kas skar *Bank Saderat Iran*, atbilstību un pamatotību. Tādēļ Vispārējā tiesa apmierināja pirmo pamatu attiecībā uz Lēmumu 2010/413, Īstenošanas regulu Nr. 668/2010, Lēmumu 2010/644 un Regulu Nr. 961/2010.
- 31 Pēc tam Vispārējā tiesa pārbaudīja otro pamatu – par acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz ierobežojošo pasākumu noteikšanu *Bank Saderat Iran*. Tika pārbaudīti pamatojumi, kas tika uzskatīti par pietiekami precīziem un pienākumu norādīt pamatojumu nepārkāpjošiem. Tā kā neviens no šiem pamatojumiem, kurus Padome tika norādījusi attiecībā uz prasītāju, neattaisnoja tos skarošos ierobežojošo pasākumu pieņemšanu, Vispārējā tiesa apmierināja otro pamatu un atcēla apstrīdētos tiesību aktus, ciktāl tie skāra atbildētāju, nepastāvot nepieciešamībai pārbaudīt trešo pamatu par samērīguma principa pārkāpumu.
- 32 *Bank Saderat Iran* apgalvoja, ka Regula Nr. 267/2012 attiecībā uz to izpaužas kā lēmums, kas pieņemts regulas formā, nevis kā patiesa regula. Tādēļ Eiropas Savienības Tiesas statūtu 60. panta otrā daļa šajā lietā neesot piemērojama. Pārsūdzētā sprieduma 123. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka, ņemot vērā Tiesas judikatūru, Regulai Nr. 267/2012, ieskaitot tās IX pielikumu, ir regulas raksturs, jo minētās regulas 51. panta otrajā daļā ir paredzēts, ka šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs – kas atbilst regulas iedarbībai, kāda tā ir paredzēta LESD 288. pantā. Tādējādi Eiropas Savienības Tiesas statūtu 60. panta otrā daļa šajā lietā tomēr ir piemērojama.

Lietas dalībnieku prasījumi

Par apelācijas sūdzību

- 33 Padomes prasījumi Tiesai ir šādi:
- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
  - pieņemt galīgo spriedumu lietā un noraidīt *Bank Saderat Iran* prasību par apstrīdētajiem tiesību aktiem;
  - piespriest *Bank Saderat Iran* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Padomei radušies tiesvedībā gan pirmajā instancē, gan šajā apelācijas tiesvedībā.
- 34 *Bank Saderat Iran* lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 35 Komisija pilnībā atbalsta prasījumus, kurus Padome ir izklāstījusi apelācijas sūdzībā.
- 36 Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste lūdz Tiesu apmierināt apelācijas sūdzību, atcelt pārsūdzēto spriedumu un noraidīt prasību, ko *Bank Saderat Iran* cēlusi par apstrīdētajiem tiesību aktiem.

Par pretapelācijas sūdzību

37 *Bank Saderat Iran* lūdz Tiesu:

- atzīt pretapelācijas sūdzību par pieņemamu un atcelt Vispārējās tiesas spriedumu, ņemot vērā pretapelācijas sūdzībā norādītās kļūdas;
- atcelt apstrīdētos tiesību aktus (katru atsevišķi), ciktāl tie attiecas uz *Bank Saderat Iran*, un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas *Bank Saderat Iran* radušies saistībā ar pretapelācijas sūdzību.

38 Padome lūdz Tiesu noraidīt pretapelācijas sūdzību un piespriest *Bank Saderat Iran* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo pretapelāciju.

Par apelācijas sūdzību

39 Padome norāda, ka pārsūdzētajā spriedumā ir vairākas kļūdas tiesību piemērošanā.

Par iebildi par pamatu par pamattiesību pārkāpumiem nepieņemamību

Pārsūdzētais spriedums

40 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 44. punktā noraidīja gan Padomes, gan Komisijas argumentāciju, ka *Bank Saderat Iran* nav tiesīga atsaukties uz aizsardzību un garantijām, kuras ir saistītas ar pamattiesībām. Minētā sprieduma 39. punktā tā nosprieda, ka Savienības tiesībās nav normas, kas liegtu juridiskām personām, kuras ir trešo valstu veidojumi, savā labā atsaukties uz aizsardzību un garantijām, kuras ir saistītas ar pamattiesībām, un šī sprieduma 40. punktā – ka katrā ziņā Padome un Komisija nav norādījušas pierādījumus, kas ļautu konstatēt, ka atbildētāja tiešām ir Irānas valsts veidojums.

Lietas dalībnieku argumenti

41 Padome vispirms kritizē pārsūdzētā sprieduma 34.–43. punktu. Tāsprāt, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka, pat ja tiktu pierādīts, ka *Bank Saderat Iran* ir Irānas valsts veidojums, tā Savienības tiesā savā labā varētu atsaukties uz aizsardzību un garantijām, kuras ir saistītas ar pamattiesībām.

42 Tā rod argumentāciju Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (turpmāk tekstā – “ECPAK”) 34. pantā, kurā valsts organizācijām un līdzīgām vienībām ir liegts vērsties Eiropas Cilvēktiesību tiesā, un citās tādās atbilstošās normās kā 1969. gada 22. novembra Amerikas Cilvēktiesību konvencijas 44. pants. *Ratio legis* esot fakts, ka valstij nebūtu jāgūst labums no pamattiesībām. Pat ja Savienības līgumi un Eiropas Savienības Pamattiesību hartā nav ECPAK 34. pantam analoģu normu, esot piemērojams šis pats princips.

43 Tā uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi arī kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka nav pierādījumu par to, ka *Bank Saderat Iran* tiešām ir valsts organizācija. Šajā ziņā Padome norāda uz:

- Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru, atbilstoši kurai konkrētais faktiskais un tiesiskais konteksts ir rūpīgi jāizvērtē, lai noteiktu, vai kāda struktūra ir valsts pārvaldes vai nevalstiska organizācija;

— Apvienoto Nāciju Organizācijas Starptautisko tiesību komisijas sagatavojošajiem dokumentiem, proti, komentāriem par 2. panta b) punktu Apvienoto Nāciju Organizācijas Konvencijā par valstu un to īpašumu imunitāti no jurisdikcijas, kas pieņemta 2004. gada 2. decembrī, saskaņā ar kuriem jēdziens “valsts organizācijas vai iestādes un citas struktūras” var ietvert valsts uzņēmumus vai citas valsts izveidotas struktūras, kas veic tirdznieciskus darījumus, un

Tiesas judikatūru par atbalstiem (spriedums Francija/Komisija, C-482/99, EU:C:2002:294, 55. punkts).

44 Esot aplami, ka Vispārējā tiesa ir uzskatījusi, ka tādēļ, ka *Bank Saderat Iran* veic komercdarbību, kam piemērojamas vispārējās tiesības, tā nevarot tikt klasificēta kā “valsts dienests”, lai gan šīs darbības ir nepieciešamas valsts tautsaimniecības darbībai. Vispārējā tiesa neesot arī pienācīgi ņēmusi vērā ietekmi, kādu Irānas valdība īsteno pār *Bank Saderat Iran*, neraugoties uz tās dalības samazinājumu privatizācijas rezultātā.

45 *Bank Saderat Iran* apstrīd Padomes argumentāciju.

Tiesas vērtējums

46 Ir jānorāda, ka *Bank Saderat Iran* celtā prasība ietilpst LESD 275. panta otrās daļas tvērumā (spriedumi Padome/*Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 50. punkts, kā arī Padome/*Bank Mellat*, C-176/13 P, EU:C:2016:96, 48. punkts).

47 *Bank Saderat Iran* norāda uz pamatiem par tās tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu. Prasībā Savienības tiesā uz šādām tiesībām var atsaukties ikkatra fiziska persona un vienība (spriedums Padome/*Bank Mellat*, C-176/13, EU:C:2016:96, 49. punkts).

48 Tas pats attiecas uz pamatiem par būtisku procesuālo prasību pārkāpumiem, tādiem kā pienākuma norādīt tiesību akta pamatojumu neizpilde (spriedums Padome/*Bank Mellat*, C-176/13, EU:C:2016:96, 50. punkts).

49 Kas attiecas uz pamatiem par acīmredzamu kļūdu vērtējumā vai vispārējā samērīguma principa pārkāpumu, ir jākonstatē, ka iespēja valsts struktūrai uz tiem atsaukties ir jautājums par strīda būtību (spriedumi Padome/*Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 51. punkts, Padome/*Bank Mellat*, C-176/13, EU:C:2016:96, 51. punkts).

50 Ņemot vērā šos apstākļus, ir jānorāda Padomes pamats un nav jāizskata arguments par Vispārējās tiesas kļūdu, tai nospriežot, ka nav ticis pierādīts, ka *Bank Saderat Iran* ir valsts struktūra, jo šis arguments nav iedarbīgs.

Par pienākumu norādīt pamatojumu, tiesībām uz aizstāvību, tiesībām uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un tiesībām piekļūt lietas materiāliem

Pārsūdzētais spriedums

51 Pārsūdzētā sprieduma 47.–49. punktā Vispārējā tiesa atgādināja judikatūru par pienākumu norādīt pamatojumu tiesību aktiem, kas ir paredzēts LESD 296. panta otrajā daļā. Minētā sprieduma 50.–53. punktā tā atgādināja judikatūru par tiesībām uz aizstāvību un pienākumu paziņot pierādījumus, kas izmantoti attiecīgās vienības apsūdzībā, lai tā spētu lietderīgi izklāstīt savu nostāju par šiem pierādījumiem.

- 52 Pārsūdzētā sprieduma 61. un 62. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka, lai novērtētu, vai ir izpildīts pienākums norādīt pamatojumu un pienākums paziņot *Bank Saderat Iran* pierādījumus, kas izmantoti tās apsūdzībā, ir jāņem vērā ne tikai apstrīdētajos tiesību aktos esošie pamatojumi, bet arī divi priekšlikumi ierobežojošu pasākumu noteikšanai, par kuriem Padome paziņoja prasītājam 2010. gada 28. oktobra vēstulē, kā arī trešais priekšlikums, ko Padome pievienojusi savam 2011. gada 31. maijā iesniegtajam atbildes rakstam uz repliku. Vispārējās tiesas ieskatā, šie priekšlikumi tika izsniegti dalībvalstu delegācijām ierobežojošu pasākumu noteikšanas attiecībā uz prasītāju kontekstā un tādēļ ir pierādījumi, kas pamatoja šos pasākumus.
- 53 Pārsūdzētā sprieduma 63. punktā Vispārējā tiesa konstatēja:
- “[...] ir taisnība, ka trīs priekšlikumi prasītājam tika paziņoti gan pēc prasības celšanas, gan – attiecībā uz atbildes uz repliku pielikumā esošo priekšlikumu – pēc prasījumu pielāgošanas sakarā ar Lēmuma 2010/644 un Regulas Nr. 961/2010 pieņemšanu. Tādējādi tie nevar likumīgi papildināt Lēmuma 2010/413, Īstenošanas regulas Nr. 668/2010 un, kas attiecas uz priekšlikumu atbildes uz repliku pielikumā, Lēmuma 2010/644 un Regulas Nr. 961/2010 pamatojumu. Tomēr tie var tikt ņemti vērā, novērtējot vēlāko tiesību aktu, proti, Lēmuma 2011/783, Īstenošanas regulas Nr. 1245/2011 un Regulas Nr. 267/2012, attiecībā uz trīs priekšlikumiem tiesiskumu, kā arī Lēmuma 2010/644 un Regulas Nr. 961/2010 attiecībā uz 2010. gada 28. oktobrī paziņotajiem priekšlikumiem tiesiskumu.”
- 54 Pārsūdzētā sprieduma 64.–73. punktā Vispārējā tiesa aplūkoja katru no apstrīdētajos tiesību aktos un priekšlikumos noteikt ierobežojošus pasākumus esošajiem pamatojumiem. 64.–66. punkts ir izteikti šādi:
- “64 Apstrīdētajos tiesību aktos ir minēti četri šādi pamatojumi, kuri attiecas uz prasītāju:
- saskaņā ar Lēmumu 2010/413 un Īstenošanas regulu Nr. 668/2010 prasītāja 94 % apmērā jeb saskaņā ar turpmākajiem tiesību aktiem daļēji pieder Irānas valstij [turpmāk tekstā – “pirmais pamatojums”];
  - [prasītāja] ir sniegusi finanšu pakalpojumus vienībām, kuras veic iepirkumus, kuri paredzēti Irānas kodolprogrammām un ballistisko raķešu programmām; starp šīm vienībām ir vienības, kuras norādītas [...] DPR 1737 (2006) [turpmāk tekstā – “otrais pamatojums”];
  - prasītāja 2009. gada martā vēl nodarbojās ar *OID* un *IEI*, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, maksājumiem un akreditīviem [turpmāk tekstā – “trešais pamatojums”];
  - 2003. gadā prasītāja apstrādāja akreditīvus sabiedrības *Mesbah Energy Company*, kura ir saistīta ar Irānas kodolprogrammu, interesēs [turpmāk tekstā – “ceturtais pamatojums”].
- 65 Ierobežojošo pasākumu noteikšanas priekšlikumos, kas ir ietverti Padomes 2010. gada 28. oktobra vēstules pielikumā, norādītais pamatojums pilnībā pārklājas ar apstrīdētajos tiesību aktos norādīto pamatojumu.
- 66 Ar trešo ierobežojošo pasākumu noteikšanas priekšlikumu, kurš ir ietverts atbildes uz repliku pielikumā, savukārt ir papildināts piektais pamatojums, saskaņā ar kuru prasītāja esot sniegusi finanšu pakalpojumus *Sanam Industria Group*.”
- 55 Vispārējā tiesa nosprieda 73. punktā, ka Padome nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu, kā arī pienākumu prasītājam paziņot pret to izvirzītās apsūdzības pamatā esošos pierādījumus, kas attiecas uz otro pamatu, jo tie ir neprecīzi, tomēr šie pienākumi tika izpildīti attiecībā uz pārējiem pamatiem.

- 56 Kas attiecas uz piekļuvi lietas materiāliem, pārsūdzētā sprieduma 79. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka Padome nav laicīgi devusi prasītājam piekļuvi priekšlikumiem ierobežojošo pasākumu noteikšanai, jo divi priekšlikumi tika paziņoti 2010. gada 28. oktobra vēstules pielikumā un trešais – atbildes uz repliku pielikumā, lai gan termiņš, ko Padome noteica prasītājam apsvērumu iesniegšanai pēc Lēmuma 2010/413 un Īstenošanas regulas Nr. 668/2010 pieņemšanas, beidzās 2010. gada 15. septembrī.
- 57 Lemjot par iespēju prasītājam lietderīgi paust savu nostāju, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 82. un 83. punktā uzskatīja, ka prasītājam bija iespēja lietderīgi paust savu nostāju, izņemot, pirmkārt, attiecībā uz otro Padomes norādīto pamatojumu, kurš ir pārmērīgi plašs, un, otrkārt, par trīs priekšlikumiem par ierobežojošu pasākumu noteikšanu, jo tai to nebija 2010. gada 15. septembrī.
- 58 Pārsūdzētā sprieduma 86. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka prasītājas apsvērumus Padome ņēma vērā, veicot pārbaudi. Tostarp šī sprieduma 85. punktā tā norādīja, ka Padome ir labojusi norādi, kuras precizitāti apstrīdēja prasītāja, par to, ka Irānas valsts ir *Bank Saderat Iran* kapitāla turētāja.
- 59 Pārsūdzētā sprieduma 90. punktā Vispārējā tiesa nosprieda, ka ir tikušas pārkāptas prasītājas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, ņemot vērā otrā pamatojuma neprecizitāti un trīs priekšlikumu noteikt ierobežojošus pasākumus novēlotu paziņošanu.

Lietas dalībnieku argumenti

- 60 Pirmkārt, sadaļā “Pienākums norādīt pamatojumu” Padome uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, aplūkojot katru no pamatojumiem atsevišķi, tā vietā, lai tos aplūkotu kopā. Šie pamatojumi esot acīmredzami saistīti. Konkrētāk, trešais un ceturtais pamatojums esot precīzāks otrajā pamatojumā minētās rīcības apraksts. Turklāt, lai gan šajā otrajā pamatojumā nav minēti to Apvienoto Nāciju un Savienības sarakstos esošo vienību nosaukumi, kurām *Bank Saderat Iran* sniedz bankas pakalpojumus, tā esot varējusi apstrīdēt šo pamatojumu, ja neviena no tās klientiem nebūtu Apvienoto Nāciju vai Savienības sarakstos.
- 61 Komisija apgalvo, ka Vispārējās tiesas ieņemtā nostāja pārsūdzētā sprieduma 73. punktā, atbilstoši kurai prasība atcelt tiesību aktu attiecībā uz citiem pamatojumiem ir pamatota, bet attiecībā uz otro – nē, nav loģiska. Padome nevarot tikt uzskatīta par tādu, kura nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu un pienākumu informēt attiecībā uz prasītāju par katru pamatojumu atsevišķi.
- 62 Iestāšanās rakstā Apvienotā Karaliste apstrīd arī Vispārējās tiesas secinājumu, ka otrais pamatojums esot pārmērīgi plašs, jo šis pamatojums esot jālasa kopsakarā ar tam sekojošiem pamatojumiem.
- 63 Otrkārt, sadaļā “Piekļuve lietas materiāliem” Padome apstrīd Vispārējās tiesas lēmumu pārsūdzētā sprieduma 61. punktā, ka, “lai novērtētu pienākuma norādīt pamatojumu un pienākuma ieinteresētajai vienībai paziņot tās pārkāpumu pamatojošos pierādījumus ievērošanu, papildus apstrīdētajos tiesību aktos esošajam pamatojumam ir jāņem vērā trīs priekšlikumi ierobežojošo pasākumu noteikšanai, kurus Padome ir paziņojusi prasītājam”.
- 64 Tā norāda, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini piemērojusi pārsūdzētā sprieduma 52. punktā minēto judikatūru, kas tika izveidota pirmajās lietās par terorismu, lai gan netika sniegts neviens pamatojums personu, vienību un struktūru, pret kurām tiek vērsti ierobežojoši pasākumi, iekļaušanas sarakstā pamatošanai un šādos apstākļos vārdi “pamatojumi” un “pierādījumi” ir savstarpēji aizstājami. Šajā lietā tiesību aktos esot pamatojums, tādēļ nebija nekāda attaisnojuma priekšlikumu par ierobežojošo pasākumu pieņemšanu paziņošanai, kam katrā ziņā nebija nekādas pievienotās vērtības.

- 65 Kas attiecas uz informāciju, kura netika iekļauta Padomes pamatojumu izklāstā, tie ne tik neesot bijuši jāpaziņo atsevišķi, jo nevarot pēc savas ierosmes prezumēt, ka Padome tos izmantoja kā pamatojumu un pierādījumus. Kā uzskata Padome, Vispārējai tiesai esot bijusi jāpiemēro judikatūra, ko tā minēja pārsūdzētā sprieduma 53. punktā, atbilstoši kurai, ja pamatojums ir pietiekami skaidrs, Padomei vienīgi pēc ieinteresētās personas lūguma ir jādod iespēja iepazīties ar visiem nekonfidencialajiem administratīvajiem dokumentiem par apstrīdēto pasākumu (spriedums *Bank Melli Iran/Padome*, T-390/08, EU:T:2009:401, 97. punkts).
- 66 Atsaucoties uz sprieduma lietā Komisija u.c./Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518) 111. punktu, Apvienotā Karaliste norāda, ka attiecībā uz vienību, uz kurām attiecas ierobežojoši pasākumi, sarakstiem ir izpaužams vienīgi pamatojuma, ko Padome ir sniegusi iekļaušanai šādos sarakstos, izklāsts, bet ne priekšlikumi iekļaut attiecīgās vienības.
- 67 *Bank Saderat Iran* piekrīt Vispārējās tiesas argumentācijai. Tā norāda attiecībā uz otro pamatojumu, ka trešais un ceturtais pamatojums to neprecizē.
- 68 *Bank Saderat Iran* norāda, ka Padomei bija jāizsniedz priekšlikumi iekļaušanai šajos sarakstos pašā iekļaušanas dienā vai nedaudz pēc, jo tie ir vienīgie pierādījumi lietas materiālos. Kas attiecas uz Padomes apgalvojumu, ka *Bank Saderat Iran* nebūtu nekādas nozīmes saņemt priekšlikumus iekļaušanai sarakstā, *Bank Saderat Iran* uz to atbild, ka ne Padomei ir jāvērtē, kuri pierādījumi lietas materiālos varētu būt noderīgi prasītājam. Ja Padomei tiktu ļauts izvēlēties, kuri pierādījumi lietas materiālos ir izmantojami, tas būtu pretrunā tiesībām uz aizstāvību.
- 69 *Bank Saderat Iran* apstrīd argumentu, ka šajā lietā ir piemērojama no Vispārējās tiesas sprieduma *Bank Melli Iran/Padome* (T-390/08, EU:T:2009:401) izrietošā judikatūra, jo tai nebija pietiekami precīzas informācijas, kas tai ļautu lietderīgi paust savu nostāju par tās apsūdzībā izmantotajiem pierādījumiem. Tā uzsver, ka gan Vispārējā tiesa, gan Padome balstījās uz faktu, ka priekšlikumi iekļaušanai to vienību sarakstā, kurām piemēro ierobežojošus pasākumus, ir pierādījumi, lai gan tā nebija.

Tiesas vērtējums

- 70 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pienākuma norādīt nelabvēlīga akta pamatojumu, kas ir saistīts ar tiesību uz aizstāvību ievērošanas principu, mērķis ir, pirmkārt, sniegt ieinteresētajai personai pietiekamu informāciju, lai varētu noteikt, vai tiesību akts ir pienācīgi pamatots vai arī saistībā ar to, iespējams, ir pieļauti pārkāpumi, kuri ļauj apstrīdēt lēmuma spēkā esamību Savienības tiesā, un, otrkārt, ļaut Savienības tiesai veikt savu pārbaudi par šī tiesību akta likumību (skat. spriedumus *Padome/Bamba*, C-417/11, EU:C:2012:718, 49. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī *Padome/Bank Mellat*, C-176/13, EU:C:2016:96, 74. punkts).
- 71 LESD 296. pantā paredzētajam pamatojumam ir jābūt atbilstošam attiecīgā akta būtībai un kontekstam, kādā tas ticis pieņemts. Prasība norādīt pamatojumu ir izvērtējama, ņemot vērā attiecīgās lietas apstākļus, it īpaši lēmuma saturu, norādīto iemeslu dabu un lēmuma adresātu vai citu ar šo lēmumu tieši un individuāli skarto personu interesi saņemt precizējumus. Netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu uzskaitīti visi atbilstošie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai akta pamatojums ir pietiekams, ir jānovērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī tā kontekstu, kā arī visu juridisko noteikumu kopumu, kas regulē attiecīgo jomu (skat. spriedumu *Padome/Bamba*, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 53. punkts un tajā minētā judikatūra). Nelabvēlīgs akts ir pietiekami pamatots, ja tas ir pieņemts attiecīgajai personai zināmos apstākļos, kas ļauj tai izprast attiecībā uz to veiktā pasākuma apmēru (spriedumi *Padome/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 71. punkts, kā arī *Padome/Bank Mellat*, C-176/13 P, EU:C:2016:96, 75. punkts).

- 72 Kas attiecas uz ierobežojošiem pasākumiem, lai arī nav sīki jāatbild uz attiecīgās personas iesniegtajiem apsvērumiem, LESD 296. pantā paredzētais pienākums norādīt pamatojumu jebkādos apstākļos, tostarp tad, ja Savienības tiesību akta pamatojums atbilst starptautiskas iestādes pamatojuma izklāstam, nozīmē, ka šajā pamatojumā tiek norādīti individuālie, īpašie un konkrētie iemesli, kādēļ kompetentās iestādes uzskata, ka attiecīgajai personai būtu jāpiemēro ierobežojošie pasākumi. Savienības tiesai tādēļ ir jāpārbauda, ka norādītais pamatojums ir pietiekami precīzs un konkrēts (skat. spriedumus Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 116. un 118. punkts, kā arī *Padome/Bank Mellat*, C-176/13, EU:C:2016:96, 76. punkts).
- 73 Šajā gadījumā, pārbaudot otro pamatojumu, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo *Padome* Vispārējā tiesā nav norādījusi, ka otrais līdz ceturtais pamatojums būtu jāaplūko kopsakarā.
- 74 Katrā ziņā, pat ja pieļautu, ka to apgalvo *Padome*, ka šis otrais pamatojums ir jāsaprot trešā un ceturtais pamatojuma gaismā, aplūkojot šos pamatojumus kopsakarā, *Bank Saderat Iran* nevar skaidri zināt, tieši kurus bankas pakalpojumus tā ir sniegusi kurām vienībām, “kas iegādājas preces Irānas kodolprogrammas un ballistisko raķešu programmas vajadzībām”, tostarp vienībām, “kas minētas [...] DPR 1737 (2006)”. Šādos apstākļos Vispārējai tiesai nevar tikt pārņemts, ka pārsūdzētā sprieduma 71. punktā tā ir secinājusi, ka otrais pamatojums iekļaušanai šajos sarakstos ir pārāk neskaidrs.
- 75 Visbeidzot, kas attiecas uz piekļuvi lietas materiāliem, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 77., 83. un 102. punktā ir pamatoti uzskatījusi, ka *Padomei* pirms ierobežojošo pasākumu noteikšanas bija jānodrošina, ka pierādījumi, kas izmantoti *Bank Saderat Iran* apsūdzībā, varētu tai tikt paziņoti laicīgi, lai tā varētu lietderīgi paust savu nostāju, un ka trīs priekšlikumu novēlota paziņošana pārkāpa prasītājas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzības tiesā un tādēļ ietekmēja Lēmuma 2010/413, Īstenošanas regulas Nr. 668/2010, Lēmuma 2010/644 un Regulas Nr. 961/2010 tiesiskumu, ciktāl šie tiesību akti skar *Bank Saderat Iran*.

Par kļūdām Padomes veiktajā izskatīšanā

Pārsūdzētais spriedums

- 76 Vēl arvien par pamatu – pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu Vispārējā tiesa kopsavilkumā *Bank Saderat Iran* argumentu izklāsta šādi:

“91 Prasītāja apgalvo, ka *Padome* nav veikusi patiesu šīs lietas apstākļu izskatīšanu, bet ka tā esot aprobežojusies ar dalībvalstu iesniegto priekšlikumu pieņemšanu. Šīs kļūda attiecoties gan uz iepriekšējo izskatīšanu pirms to skarošo ierobežojošo pasākumu noteikšanas, gan uz šo pašu pasākumu periodisko pārskatīšanu.”

- 77 Vispārējā tiesa nosprieda šādi:

“95 Šajā lietā, pirmkārt, lietas materiālos nav norāžu, ka *Padome* ir pārbaudījusi informācijas, kura attiecas uz prasītāju un kura tai tika iesniegta pirms Lēmuma 2010/413 un Īstenošanas regulas Nr. 668/2010 pieņemšanas, atbilstību un pamatotību. Tieši pretēji, kļūdaina norāde tās tiesību aktos par Irānas valsts dalības apmēru prasītājas kapitālā, kuru neprecizitāti *Padome* nav apstrīdējusi, vedina konstatēt, ka nekāda pārbaude šādā ziņā nav notikusi.

96 Otrkārt, no šī sprieduma 84.–86. punkta izriet, ka, pieņemot vēlākos [apstrīdētos] tiesību aktus, *Padome* ir pārskatījusi lietas apstākļus atbilstīgi prasītājas apsvērumiem, jo tā ir svītrojusi norādes par Irānas valsts dalību tās kapitālā un ir izteikusies par savu argumentāciju saistībā ar darbībām ar akreditīviem.

[..]

98 Šajos apstākļos ir jāpieņem prasītājas argumenti par kļūdām, kuras ir ietekmējušas Padomes veikto pārbaudi, attiecībā uz Lēmumu 2010/413 un Īstenošanas regulu Nr. 668/2010, bet pārējā daļā tie ir jānoraida.”

78 Pārsūdzētā sprieduma 100. punktā Vispārējā tiesa ir secinājusi, ka, pieņemot Lēmumu 2010/413 un Īstenošanas regulu Nr. 668/2010, Padome nav ievērojusi pienākumu pārbaudīt tai iesniegtās informācijas un pierādījumu attiecībā uz prasītāju atbilstību un pamatotību, tādējādi padarot šos tiesību aktus par prettiesiskiem.

Lietas dalībnieku argumenti

79 Padome uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 94. un 95. punktā prasot, lai lietas materiālos būtu norādes, ka Padome ir pārbaudījusi tai iesniegtos pierādījumus. Tā norāda, ka neesot iespējams noteikt, kādas norādes būtu izdarāmas, lai parādītu, ka Padomes locekļi ir tiešām veikuši šādu pārbaudi un ka turklāt atsevišķus pierādījumus esot snieguši konfidenciāli avoti, kuriem nav piekļuves visiem Padomes locekļiem.

80 *Bank Saderat Iran* norāda, ka tiesību princips, ka Padomei esot jāpārbauda tai iesniegtās informācijas un pierādījumu atbilstība un pamatotība, nav ticis apstrīdēts. Tā uzskata, ka Vispārējai tiesai bija tiesības norādīt uz jebkādu pierādījumu neesamību par to, ka Padome ir veikusi pienācīgu pārbaudi, tās secinājuma, ka Padome nav šādi rīkojusies, atbalstam. Turklāt tā norāda, ka Padome atzīst, ka nav pārbaudījusi tai iesniegtajos priekšlikumos esošos apgalvojumus saistībā ar *Bank Saderat Iran* noteikšanu par vienību, kurai piemērojami ierobežojošie pasākumi, tieši tādēļ, ka tai nebija piekļuves apgalvojumu pamatā esošajiem pierādījumiem, kas tika uzskatīti par konfidenciāliem.

Tiesas vērtējums

81 No pārsūdzētā sprieduma izriet, ka *Bank Saderat Iran* to vienību sarakstos, uz kurām tiek attiecināti ierobežojoši pasākumi, pieņemot Lēmumu 2010/413 un Īstenošanas regulu Nr. 668/2010, tika iekļauta, pamatojoties vienīgi uz dalībvalstu iesniegtajiem priekšlikumiem iekļaušanai sarakstā. Tomēr Vispārējā tiesa nepierāda, kā šis apstāklis varētu būt viens no LESD 263. pantā paredzētajiem atcelšanas iemesliem.

82 Kā to secinājumu 95. punktā norāda ģenerālvokāte, nešķiet, ka informācijas vai pierādījumu, kas attiecas uz prasītāju un kas iesniegti Padomei, atbilstības un pamatotības izvērtēšana pirms Lēmuma 2010/413 un Īstenošanas regulas Nr. 668/2010 pieņemšanas varētu būt būtisks procesuāls noteikums šo tiesību aktu pieņemšanā, kura neievērošana varētu padarīt tos prettiesiskus. Vispārējā tiesa nav pierādījusi, ka šāda procesuāla prasība būtu paredzēta LESD vai kādā atvasināto tiesību aktā.

83 Vispārējā tiesa nav arī pierādījusi, kā šis apstāklis varētu būt veicinājis pienākuma norādīt pamatojumu neizpildī, *Bank Saderat Iran* tiesību uz aizstāvību vai tās tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā pārkāpumu, ko *Bank Saderat Iran* ir norādījusi savā pirmajā pamatā, vai kādas citas tiesību normas pārkāpumu.

84 Tā kā Vispārējā tiesa nav pierādījusi nevienu LESD 263. pantā paredzēto atcelšanas pamatu, kas ietekmētu Lēmuma 2010/413 un Īstenošanas regulas Nr. 668/2010 spēkā esamību, jo nav tikusi pārbaudīta prasītāju skarošo pierādījumu atbilstība un pamatotība, ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 94. punktā nospriežot, ka, pieņemot pirmo tiesību aktu, ar ko tika noteikti ierobežojoši pasākumi vienībām, kuras, kā apgalvots, piedalās kodolieroču izplatīšanā, Padomei ir jāizvērtē informācijas un pierādījumu, ko tai sniegusi dalībvalsts vai Savienības Augstais pārstāvis ārlietās un drošības politikas jautājumos, atbilstība un pamatotība.

Tādēļ Vispārējā tiesa ir pieļāvusi to pašu kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 100. punktā secinot, ka, pieņemot Lēmumu 2010/413 un Īstenošanas regulu Nr. 668/2010, Padome nav izpildījusi pienākumu pārbaudīt tai iesniegtās informācijas un pierādījumu attiecībā uz prasītāju atbilstību un pamatotību, tādēļ padarot šos tiesību aktus par prettiesiskiem.

Par acīmredzamu kļūdu vērtējumā

Pārsūdzētais spriedums

- 85 Pārsūdzētā sprieduma 106. punktā Vispārējā tiesa uzskatīja, ka, ņemot vērā, ka trūkst pamatojuma otrajam pamatojumam, kuru Padome norādījusi attiecībā uz prasītāju, ir jāpārbauda tikai pirmā, trešā, ceturta un piektā pamatojuma pamatotība.
- 86 Minētā sprieduma 107. punktā tā nosprieda, ka pirmais pamatojums, atbilstoši kuram *Bank Saderat Iran* esot banka, kurā valstij pieder 94 %, balstās uz kļūdainu faktu konstatāciju un tādējādi nevar pamatot ierobežojošu pasākumu noteikšanu ar Lēmumu 2010/413 un Īstenošanas regulu Nr. 668/2010 attiecībā pret prasītāju.
- 87 Kas attiecas uz ceturto pamatojumu par *Mesbah Energy Company*, Vispārējā tiesa šī paša sprieduma 109. punktā nosprieda, ka Padome nav iesniegusi nevienu pierādījumu vai informāciju, lai pierādītu, ka šādi pakalpojumi ir tikuši sniegti vai arī ka prasītāja zināja par *Mesbah Energy Company*, pret kuru 2003. gadā vēl nebija vērsti ierobežojoši pasākumi, iesaistīšanos kodolieroču izplatīšanā.
- 88 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 110. punktā nosprieda, ka šis pats secinājums ir piemērojams piektajam pamatojumam, ciktāl ir skarts Lēmuma 2011/783, Īstenošanas regulas Nr. 1245/2011 un Regulas Nr. 267/2012 tiesiskums. Proti, lai gan prasītāja apstrīd finanšu pakalpojumu sniegšanu *Sanam Industria Group* pēc pēdējo minēto skarošo ierobežojošo pasākumu noteikšanas, Padome nesniedz nevienu pierādījumu, lai pierādītu pretējo vai pierādītu, ka prasītāja zināja par *Sanam Industria Group* dalību kodolieroču izplatīšanā pat pirms pēdējo minēto skarošo ierobežojošo pasākumu noteikšanas.
- 89 Kas attiecas uz trešo pamatojumu, prasītāja neapstrīdēja, ka *OID* un *IEI* piedalījās ar kodolieroču izplatīšanu saistītās darbībās, bet gan to, ka tā ir sniegusi šīm vienībām pakalpojumus, kas pamato ierobežojošo pasākumu noteikšanu attiecībā uz prasītāju. Šajā ziņā tā apgalvo būtībā, ka tie bija kārtējie bankas pakalpojumi, kas tika sniegti agrāk trešo banku izsniegto eksporta akreditīvu kontekstā, un ka tie neattiecās uz darījumiem, kuri saistīti ar kodolieroču izplatīšanu. Lai pārbaudītu šo argumentu pamatotību, Vispārējā tiesa ir lūgusi Padomi tai nosūtīt detalizētu informāciju par akreditīviem, kurus *OID* un *IEI* vārdā ir apstrādājusi prasītāja. Tā kā Padome nav sniegusi pierādījumus, atbildot uz Vispārējās tiesas lūgumu, pēdējā minētā pārsūdzētā sprieduma 116. punktā nosprieda, ka neiespējamība pārbaudīt prasītājas argumentu pamatotību rodas no tā, ka Padome nav izpildījusi savu pienākumu iesniegt atbilstošos pierādījumus un informāciju.
- 90 Ņemot vērā šos apstākļus, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 116. punktā ir nospriedusi, ka otrais pamats nav pieņemams.

Lietas dalībnieku argumenti

- 91 Kas attiecas uz ceturto pamatojumu par akreditīviem sabiedrības *Mesbah Energy Company* vārdā, Padome norāda, ka Vispārējā tiesa nav pienācīgi ņēmusi vērā darbību slepenību, kādēļ pierādījumi ir no konfidencialiem avotiem un nevar tikt paziņoti visos gadījumos. Tā uzsver arī savstarpējās uzticēšanās starp dalībvalstīm un iestādēm principu, kā arī lojālas sadarbības principu. Padome norāda

turklāt, ka atbilstoši Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūrai nav absolūtu tiesību uz pierādījumu izpaušanu. Ja šāds princips tiek izmantots apsūdzībā noziedzīgos nodarījumos, tas *a fortiori* ir piemērojams attiecīgajiem ierobežojošiem pasākumiem, kas ir pagaidu aizsardzības pasākumi.

- 92 Kas attiecas uz trešo pamatojumu par *OID*, uz kuru attiecas Rezolūcija 1737 (2006), un *IEI*, uz kuru attiecas Lēmums 2008/475, akreditīvu apstrādi 2009. gada martā, Padome konstatē, ka *Bank Saderat Iran* nav apstrīdējusi to esamību, bet gan ir apgalvojusi, ka runa ir par kārtējiem bankas pakalpojumiem eksporta kredītu ietvaros. Apvienotās Karalistes atbalstīta, tā norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka Padomei esot bijusi jāpaziņo detalizēta informācija par šiem akreditīviem. Tā uzskata, ka to apstrāde vien tai bija pietiekams iemesls ierobežojošu pasākumu noteikšanai attiecībā uz *Bank Saderat Iran*. Tā atgādina šajā ziņā, ka vairāki tādi noteikumi kā Lēmuma 2010/413 1. panta 4. punkts un 15. panta 1. punkts, Regulas Nr. 267/2012 4. pants, Drošības padomes Rezolūcijas 1737 (2006) 7. punkts un Drošības padomes Rezolūcijas 1747 (2007) 5. punkts aizliedz eksportēt no Irānas, konkrētāk, iegādāties Irānā vai transportēt no Irānas, materiālus, kas varētu radīt kodolieroču izplatīšanas risku, tajā skaitā citās valstīs, kā arī ieročus un bruņojumu, tādēļ ir aplami uzskatīt, ka akreditīviem, kas ļauj *OID* un *IEI* eksportēt, nebūtu nekādas saistības ar Irānas Islāma Republikas kodolieroču izplatīšanas darbībām. Padome uzskata, ka attiecībā uz faktiem, kas pamato līdzekļu iesaldēšanas noteikšanu kā pagaidu aizsardzības pasākumu, Vispārējā tiesa ir aizstājusi Padomes veikto pamatotības vērtējumu ar savu, kas ir pretrunā pašas judikatūrai (šajā ziņā skat. spriedumu *People's Mojahedin Organization of Iran* /Padome, T-256/07, EU:T:2008:461, 138. punkts).
- 93 Apvienotā Karaliste uzsver, ka *Bank Saderat Iran* ir ļoti nozīmīga Irānas banka, kurai ir svarīga loma Irānā, kas tai ļauj sniegt atbalstu ar kodolieroču izplatīšanas risku saistītās darbības. Būtībā to kontrolē Irānas valdība un tā var sagaidīt, ka, ņemot vērā tās stāvokli, tā var sniegt šādu atbalstu. Šī dalībvalsts uzskata, ka tas pamatotu aizsardzības pasākumu noteikšanu, ņemot vērā leģitīmo mērķi un ārkārtīgo nozīmību, kāda esot spiediena izdarīšanai uz Irānu, lai šī valsts izbeigtu savas kodoldarbības, kas rada kodolieroču izplatīšanas risku, lai saglabātu mieru un drošību. Šāda veida lēmumu pieņemšana ietilpst Padomes vērtēšanas pilnvarās.
- 94 Komisija norāda, ka *Bank Saderat Iran* darbības ir jāaplūko plašākā perspektīvā un tās nevar tikt pārbaudītas kā individuāli darījumi ārpus konteksta. Tā atgādina, ka *Bank Saderat Iran* iekļaušanu bija paredzējusi arī Drošības padome.
- 95 Banku iekļaušana sarakstos ir skaidrojama ar nepieciešamību Irānai izmantot bankas pakalpojumus, lai importētu urānu, tehnoloģijas un citus materiālus. Kā uzskata Komisija, tādu banku kā *Bank Saderat Iran* izslēgšana no viena no galvenajiem finanšu tirgiem, kurā tiek veikti šī veida darījumi, ir racionāli saistīta ar starptautiskās sabiedrības mērķi novērst kodolieroču attīstīšanu un izplatīšanu. Padomei nebūtu jāliek pierādīt, ka konkrētie pakalpojumi un darījumi, par ko ir strīds, ir "tieši" saistīti ar kodolieroču izplatīšanu, kā to, šķiet, vēlas Vispārējā tiesa. Pietiekot, ka sarakstā iekļaujamās vienības sniedz pakalpojumus tādām trešajām personām kā šajā lietā *OID* un *IEI*, par kurām zināms, ka tās piedalās kodolieroču izplatīšanā.
- 96 *Bank Saderat Iran* apstrīd Padomes, Komisijas un Apvienotās Karalistes sniegtos argumentus.

Tiesas vērtējums

- 97 Padomes argumentācija attiecas vienīgi uz Vispārējās tiesas vērtējuma par trešo un ceturto pamatojumu pamatotību.
- 98 Kas attiecas uz pierādījumiem, kuri norādīti, lai attaisnotu *Bank Saderat Iran* iekļaušanu šajos sarakstos, un pierādījumiem par šīs iekļaušanas pamatotību, ir jāatgādina, ka Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantā garantētā pārbaudes tiesā efektivitāte nozīmē tostarp, ka Savienības

tiesai ir jānodrošina, lai šis lēmums, kam attiecībā uz konkrētu personu vai vienību ir individuāla piemērojama, būtu balstīts uz pietiekami drošiem faktiem. Tas nozīmē, ka ir jāpārbauda pamatojuma izklāstā norādītie fakti, kas ir minēti lēmuma pamatā, tādēļ pārbaudē tiesā nav jāizvērtē tikai norādīto iemeslu abstrakta ticamība, bet arī tas, vai ir pamatoti šie apsvērumi vai vismaz viens no tiem, kurš tiek uzskatīts par pašu par sevi pietiekamu šā paša lēmuma pamatojumam (šajā ziņā skat. spriedumus Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 119. punkts; Padome/*Fulmen* un *Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 64. punkts; Padome/*Manufacturing Support & Procurement Kala Naft*, C-348/12 P, EU:C:2013:776, 73. punkts; *Anbouba*/Padome, C-605/13 P, EU:C:2015:248, 45. punkts; *Anbouba*/Padome, C-630/13 P, EU:C:2015:247, 46. punkts, *Ipatau* /Padome, C-535/14 P, EU:C:2015:407, 42. punkts, kā arī *Padome/Bank Mellat*, C-176/13 P, EU:C:2016:96, 109. punkts).

- 99 Šajā nolūkā Savienības tiesai ir jāveic šī pārbaude, vajadzības gadījumā pieprasot kompetentajai Savienības iestādei iesniegt atbilstošu – konfidenciālu vai nekonfidenciālu – informāciju vai pierādījumus, lai varētu veikt šādu pārbaudi (skat. spriedumus Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 120. punkts, Padome/*Fulmen* un *Mahmoudian*, C-280/12, EU:C:2013:775, 65. punkts, kā arī *Padome/Bank Mellat*, C-176/13, EU:C:2016:96, 110. punkts).
- 100 Ja kompetentā Savienības iestāde nevar izpildīt Savienības tiesas lūgumu, tad šai tiesai ir jābalstās tikai uz tai paziņoto informāciju (skat. spriedumus Komisija u.c./*Kadi*, C-584/10 P, C-593/10 P un C-595/10 P, EU:C:2013:518, 123. punkts, Padome/*Fulmen* un *Mahmoudian*, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 68. punkts, kā arī *Padome/Bank Mellat*, C-176/13, EU:C:2016:96, 111. punkts).
- 101 Kas attiecas uz ceturto pamatojumu par *Mesbah Energy Company*, Padome neapstrīd to, ka nav iesniegusi pierādījumus, kā to Vispārējā tiesa ir konstatējusi pārsūdzētā sprieduma 109. punktā. Savukārt tā norāda, ka pierādījumi par atbalstu, ko *Bank Saderat Iran* ir sniegusi Irānas Islāma Republikas kodoldarbibām, nāk no konfidenciāliem avotiem, kuru izpaušana ļautu identificēt personas, kas tos ir sniegušas, un tas tostarp apdraudētu šo personu dzīvību un drošību.
- 102 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka šis arguments pirmo reizi ir norādīts apelācijā. Taču atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai, ja kādam lietas dalībniekam tiktu ļauts Tiesā pirmoreiz izvirzīt pamatus un argumentus, ko tas nav izvirzījis Vispārējā tiesā, tas varētu Tiesai, kuras kompetence apelācijas tiesvedībā ir ierobežota, lūgt risināt strīdu, kas ir plašāks par to, kuru ir izskatījusi Vispārējā tiesa. Apelācijas tiesvedībā Tiesas kompetencē ir vienīgi izvērtēt juridisko risinājumu, kāds pirmajā instancē rasts attiecībā uz izskatītajiem pamatiem un argumentiem (spriedums *Zviedrija u.c./API* un Komisija, C-514/17 P, C-528/07 P un C-532/07 P, EU:C:2010:541, 126. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).
- 103 Tāpēc arguments par pierādījumu konfidencialitāti ir nepieņemams.
- 104 Ņemot vērā šos apstākļus, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 109. punktā secinot, ka ceturtais pamatojums neattaisno ierobežojošu pasākumu noteikšanu attiecībā uz *Bank Saderat Iran*.
- 105 Kas attiecas uz trešo pamatojumu, Vispārējā tiesa, ņemot vērā detalizētas informācijas neesamību par *Bank Saderat Iran* apstrādātajiem akreditīviem *OID* un *IEI* labā, uzskatīja, ka nespēj pārbaudīt *Bank Saderat Iran* argumentu pamatotību. Ir jānoraida Padomes, Komisijas un Apvienotās Karalistes argumenti, kas balstīti uz Lēmuma 2010/413 1. panta 4. punktu un 15. panta 1. punktu, Regulas Nr. 267/2012 4. pantu, kā arī Drošības padomes Rezolūciju 1737 (2006), 1747 (2007) un 1929 (2010) 5., 7. un 14. punktu, lai pierādītu, ka *Bank Saderat Iran* veiktā *OID* un *IEI* akreditīvu apstrāde ir atbalsts Irānas Islāma Republikas kodoldarbibām darbībām, kas var radīt kodolieroču izplatīšanas risku. Tā kā Padome nav iesniegusi pierādījumus Vispārējā tiesā, lai pierādītu, ka šie akreditīvi attiecas uz precēm, kuru eksports no Irānas bija aizliegts atbilstoši iepriekš minēto tiesību aktu un rezolūciju

noteikumiem, tā nav arī pierādījusi, ka *Bank Saderat Iran* sniegtie pakalpojumi *OID* un *IEI* ir atbalsts. Tādēļ, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 116. punktā ir nospriedusi, ka otrais pamats ir pieņemams.

- 106 No tā izriet, ka Padomes argumentācija par Vispārējās tiesas vērtējumu ceturtā un trešā pamatojuma pamatotībai ir jānoraida.

No apelācijas sūdzības pārbaudes izdarāmie secinājumi

- 107 No apelācijas sūdzības pārbaudes izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 100. punktā secinot, ka, pieņemot Lēmumu 2010/413 un Īstenošanas regulu Nr. 668/2010, Padome nav izpildījusi pienākumu pārbaudīt tai iesniegtās informācijas un pierādījumu attiecībā uz *Bank Saderat Iran* atbilstību un pamatotību. Tādēļ ir jāpārbauda, vai minētā sprieduma rezolutīvā daļa var tikt atstāta spēkā, pamatojot ar to, ka minētā sprieduma pamatojumā nav pieļauta kļūda tiesību piemērošanā.
- 108 No pārsūdzētā sprieduma izriet, ka Vispārējā tiesa ir atcēlusi apstrīdētos aktus, balstoties uz vairāku pamatojumu kopumu.
- 109 Tādējādi, lai gan Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 100. punktā ir kļūdaini secinājusi, ka trūkumi Padomes lēmumā attaisnoja Lēmuma 2010/413 un Īstenošanas regulas Nr. 668/2010 atcelšanu attiecībā uz *Bank Saderat Iran*, tomēr pārsūdzētā sprieduma 102. punktā tā ir atcēlusi šos pašus tiesību aktus citu trūkumu dēļ; šajā ziņā Tiesa nekonstatē kļūdu tiesību piemērošanā. No minētā izriet, ka pārsūdzētā sprieduma 100. punktā konstatētie trūkumi neskar minētā sprieduma rezolutīvo daļu.
- 110 No iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Par pretapelācijas sūdzību

- 111 *Bank Saderat Iran* norāda divus pamatus savas pretapelācijas sūdzības pamatojumam. Pirmais pamats ir par to, ka apstrīdētie tiesību akti nav pamatoti. Otrais pamats ir par pārsūdzētā sprieduma iedarbību laikā.

Pirmais pamats par apstrīdēto aktu pamatojumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 112 Ar pirmo pamatu *Bank Saderat Iran* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 95. punktā balstoties uz kļūdainu pieņēmumu, ka Padomes rīcībā esošā informācija tiesiski bija pierādījumi, kuru atbilstību un pamatotību bija jāpārbauda Padomei. Taču lietas materiālos neesot bijis pierādījumu, tādēļ pierādījumu pārbaude pēc definīcijas neesot bijusi iespējama. Vispārējā tiesa esot pamatoti atcēlusi sākotnējos tiesību aktus uz tā paša pamata, ar ko tā atcēla turpmākos tiesību aktus.
- 113 Komisija uzskata, ka pirmais pamats nav pamatots.

Tiesas vērtējums

- 114 Attiecībā uz pirmo pamatu ir jānorāda, ka saskaņā ar Tiesas Reglamenta 169. panta 1. punktu un 178. panta 1. punktu jebkuras apelācijas sūdzības – gan galvenās, gan pretapelācijas – mērķis ir vienīgi pilnīga vai daļēja Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšana.

- 115 Šajā lietā *Bank Saderat Iran* ir panākusi Vispārējā tiesā attiecīgās iekļaušanas atcelšanu atbilstoši savas prasības prasījumiem. Ar pretapelācijas sūdzības pirmo pamatu tā patiesībā cenšas tikai panākt pamatojumu aizstāšanu; šāda aizstāšana nepamato Vispārējās tiesas nolēmuma atcelšanu, pat daļēji. Tādējādi pretapelācijas sūdzības pirmais pamats ir jānoraida kā nepieņemams.

Otrais pamats par pārsūdzētā sprieduma iedarbību laikā

Lietas dalībnieku argumenti

- 116 Ar otro pamatu *Bank Saderat Iran* apgalvo, ka ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 121.–124. punktā nospriežot, ka Eiropas Savienības Tiesas statūtu 60. pants ir piemērojams apstrīdētajiem tiesību aktiem, kas ir regulas formā. Tā uzskata, ka individuāla iekļaušana sarakstā, kas, kā tas ir šajā lietā, ir individuāls lēmums regulas formā, nebūtu jāuzskata par regulu minēto statūtu 60. panta otrās daļas izpratnē. Tāpēc *Bank Saderat Iran* iekļaušanas apstrīdētajos aktos atcelšanai būtu jābūt tūlītējām sekām. Šajā ziņā tā min judikatūru par antidempinga regulām un to, ka iekļaušana sarakstā personām un vienībām tiek paziņota individuāli.
- 117 Padome un Komisija apgalvo, ka otrais pamats nav pamatots.

Tiesas vērtējums

- 118 Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 60. panta pirmo daļu apelācijai par Vispārējās tiesas spriedumu principā nav apturošas iedarbības. Tomēr saskaņā ar šī panta otro daļu, atkāpjoties no LESD 280. panta, Vispārējās tiesas nolēmumi, kas pasludina regulu par spēkā neesošu, tomēr stājas spēkā tikai pēc tam, kad beidzies termiņš apelācijas iesniegšanai, vai, ja šajā termiņā iesniegta apelācija, pēc tam, kad apelācija noraidīta.
- 119 Kā Tiesa ir nospriedusi, regulas, ar kurām nosaka personu un vienību, kuras ir iekļautas sarakstos, līdzekļu iesaldēšanu, vienlaikus ir vispārpiemērojami tiesību akti, ciktāl ar tiem aizliedz vispārīgi un abstrakti noteiktu adresātu kategorijai nodrošināt līdzekļus un saimnieciskos resursus to personu un vienību rīcībā, kuru vārdi ir to pielikumos esošajos sarakstos, un individuālu lēmumu virkne attiecībā pret šīm personām un vienībām (skat. šajā ziņā spriedumus *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 241.–244. punkts, kā arī *Gbagbo* u.c./Padome, no C-478/11 P līdz C-482/11, EU:C:2013:258, 56. punkts).
- 120 Šo tiesību aktu individuālais raksturs atbilstīgi LESD 275. panta otrajai daļai un 263. panta ceturtajai daļai fiziskām un juridiskām personām dod piekļuvi Savienības tiesai (spriedums *Gbagbo* u.c./Padome, no C-478/11 līdz C-482/11, EU:C:2013:258, 57. punkts). Tomēr apstākļi, ka personas un vienības, uz kurām attiecas apstrīdētie regulā paredzētie ierobežojošie pasākumi, ir tostarp iekļautas sarakstā, līdz ar to šķietami ir tieši un individuāli skartas EKL 263. panta ceturtais daļas izpratnē, nekādā veidā nenozīmē, ka šim aktam nav vispārējās piemērojamības EKL 288. panta otrās daļas izpratnē un ka to nevarētu saukt par “regulu” (spriedums *Kadi* un *Al Barakaat International Foundation*/Padome un Komisija, C-402/05 P un C-415/05 P, EU:C:2008:461, 241. punkts).
- 121 Šajā lietā, kā to pārsūdzētā sprieduma 123. punktā ir nospriedusi Vispārējā tiesa, Regulai Nr. 267/2012, ieskaitot tās IX pielikumu, ir regulas raksturs, jo minētās regulas 51. panta otrajā daļā ir paredzēts, ka šī regula nosaka saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs – kas atbilst regulas iedarbībai, kāda tā ir paredzēta LESD 288. pantā.
- 122 Tādēļ, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 124. punktā Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka Eiropas Savienības Tiesas statūtu 60. panta otrā daļa ir tomēr piemērojama šajā lietā.

123 Tādēļ pretapelācijas sūdzība ir jānoraida.

Tiesāšanās izdevumi

124 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.

125 Šī paša reglamenta 138. panta 1. punktā, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša reglamenta 184. panta 1. punktu, ir noteikts, ka lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

126 Tā kā apelācijas sūdzībā *Bank Saderat Iran* ir prasījusi piespriet Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež Padomei segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt *Bank Saderat Iran* tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

127 Tā kā pretapelācijas sūdzībā Padome ir prasījusi piespriet *Bank Saderat Iran* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež *Bank Saderat Iran* segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus.

128 Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam, kurš saskaņā ar šī reglamenta 184. panta 1. punktu arī ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

129 Apvienotā Karaliste un Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas abās instancēs.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (piektā palāta) nospriež:

- 1) **apelācijas sūdzību noraidīt;**
- 2) **pretapelācijas sūdzību noraidīt;**
- 3) **Eiropas Savienības Padome sedz savus, kā arī atlīdzina *Bank Saderat Iran* tiesāšanās izdevumus abās instancēs, izņemot tiesāšanās izdevumus attiecībā uz pretapelācijas sūdzību;**
- 4) ***Bank Saderat Iran* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus attiecībā uz pretapelācijas sūdzību;**
- 5) **Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas abās instancēs.**

[Paraksti]